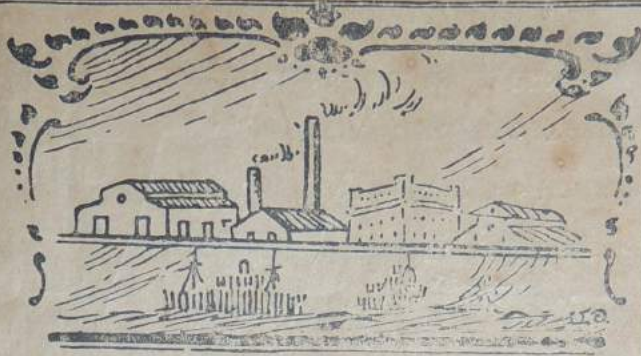

นาย มุขอว์ เจ้าของ ผู้จัดการ และ บรรณาธิการ

หนังสือพิมพ์

๑ สัปดาห์ สัปดาห์ละ ๓ บาท ๓๐๐ บาท ๓๐๐ บาท ๓๐๐ บาท

กรรมกร

ตีพิมพ์ทุกวัน วันละ ๓๐๐ บาท ๓๐๐ บาท ๓๐๐ บาท

ปีที่ ๒ เล่ม ๒๔ วันเสาร์ที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๖๖

สำนักงานห้องแถวในวงเวียน เลขที่ ๒๙/๐๓ ถนน ๒๒ กรกฎาคม

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ชัยพฤกษ์ ถนนวิภาวดี

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ชัยพฤกษ์ ถนนวิภาวดี

การบวกร

นั้นก็จะมีจุดคล้ายเรา เหมือนกับเราถึง
จะบวช ก็ไม่ถึงกับจะคิดบวชง่าย
หมายจริงๆ ถึงเพียงนี้ แต่ภักษิตของ
เรามีอยู่อย่างนี้ ถึงที่ไม่ตายเขาและถึง
เราจะตายก็ได้ชื่อจำตายไปด้วยดีไม่
เสียชาติเกิด ถึงแม้ว่าเราจักยังไม่
ได้เขาอย่าทำอีกสงครามก็จริง กอ
ของเรายังคงรู้ดังญาติของเราเอง
ก็ไปยังไม่ช้า และชีวิตของเราเอง
ขอฝากไว้กับเพื่อนร่วมชาติในแห่งเมื่อ
ใครจะต้องการก็เอาไปเถอะ แต่เรา
ขอขอบว่าผู้ที่อยู่ข้างหลังจะเป็นผู้ที่ทำ
กิจการให้ดีกว่าเราจะสบายใจไม่ไร้
น้อย "สบายด้วยหมัดทอง"

ในที่สุดแห่งแสงก็คืน เราขอ
ตั้งความปรารถนาในท่านทุก ๆ ท่าน ก็ไป
เยี่ยม คณะของเรา และช่วยเหลืตคณะ
เราด้วยประการต่างๆ ตัดขาดกัน ท่าน
ที่มาไม่ได้ก็อย่าให้มีจดหมายมาเยี่ยม
คณะของเรา จะไม่ลืมพระเดชพระคุณ
เลย

จากหมายของสาวตลกคนหนึ่งบอก
ได้ ซึ่งทุกข์ไปยังเรา ได้ไว้แล้ว เรา

ขอรับของ ตัวแดงเต็มใจด้วยจัดการ
ให้ แต่แดงที่เราและคณะของเรา
ต้องจัดการด้วยกัน ซึ่ง ขลุ่ยดี สุภา
หลังห้องอย่างนี้ให้ด้วย
เจ้าของสาวรายอ้อมกร จำพวกมี
ขลุ่ยดี ได้ส่งมาให้เรา เรารับได้
ไว้แล้ว โดย กอน ขอบใจ ทราบว่ามี
ชายที่โรงพิมพ์ศรีหงส์นำจดหมาย

ฐานะของหนังสือพิมพ์

ดุษฎีภาษาญี่

หนังสือพิมพ์ดุษฎีภาษาญี่ฉบับวัน
ศุกร์ที่ ๑๕ เดือนกุมภาพันธ์ ได้กล่าวถึง
ประมาณว่าเราหลายข้อ เรื่องเหล่านี้
ถ้าไม่เกี่ยวข้องกับการก็อีกก็ให้มหา
เราคิดแล้ว เราจะไม่ติดต่อกับ
หนังสือพิมพ์เช่นรายวันรายสัปดาห์
และ-ความคิดของหนังสือพิมพ์ดุษฎี
แบบขลุ่ยขลุ่ย มหาชนย่อมทราบ
อยู่ดี เพื่อบอกกันก็ตามแต่ใจคิด
กอดใจแล้ว จึงขอออกแถลงความ
จริงว่า หมายกปกอนหนังสือดุษฎี
กอดใจด้วยหนังสือ ทำให้เป็นบรรณา

การบวกร

จัดการห้องออกให้ตลกคณะของการบวกร
ไม่ นาย กอนซึ่ง ส่งเพียงแต่เป็นเอ
เยนส์ จำพวกมาหนังสือไปส่ง จำพวก
ตามบ้านเท่านั้น เหตุไรคณะดุษฎี
รายวันจึงมีข่าวเขียนข่าวต่อหน้า
ต่อหน้าเช่นเช่นนี้ เราจะเห็นได้จาก
ฐานะและความนิยมของหนังสือพิมพ์
ดุษฎีภาษาญี่แล้ว และก็มีขลุ่ยขลุ่ย
ก็เงินนั้นเอง เงินกระทำให้คณะ
ดุษฎีภาษาญี่ มีนายนายกรผู้จัดกร
และนายกรผู้จัดกรรับบรรณาธิการ บัง
ขาดเขียนข่าวแต่โดยปริยายว่า นาย
กอนซึ่ง ส่งเป็นบรรณาธิการ หัว
ปากขอหนังสือพิมพ์การบวกร เพื่อ
ให้ข่าวนั้นเป็นข่าวสำคัญ มหาชน
ก็ได้แตกตื่นซื้อหนังสือพิมพ์ของเราเป็น
การเพิ่มพูนกำไร ใน การจำหน่ายยัง
ขึ้นทงนี้ย่อมเป็น การนำนักคิด นัก
คิดซึ่งที่ไม่มีความหนังสือพิมพ์ได้ ใน
โลกเรากระทำก็ คณะดุษฎีภาษาญี่
ย่อมรู้ดี ว่า นาย กอนซึ่ง ส่งเป็น
ใคร เพื่อบอกปรากฏว่า ในอันและเวลา
ที่เขียนข่าวนี้ ผู้ที่รู้จักนาย กอน
ดีก็อยู่ในที่นั้นด้วย จำนาย กอน

เป็นบรรณาธิการ ขลุ่ย ขลุ่ย หนังสือ
พิมพ์ฉบับนี้ในยุคนั้น
เพราะเจตนาของคณะมหาชนแล้ว ก็
คงเขียนโดยวิธีใด
คณะหนังสือพิมพ์
ดุษฎีภาษาญี่
นั้น มาแล้วด้วยเหตุนี้
จนมาถึงบัดนี้ คณะ
ดุษฎีภาษาญี่
จึงมีข่าวเขียนข่าวต่อหน้า
ต่อหน้าเช่นเช่นนี้ เราจะเห็นได้จาก
ฐานะและความนิยมของหนังสือพิมพ์
ดุษฎีภาษาญี่แล้ว และก็มีขลุ่ยขลุ่ย
ก็เงินนั้นเอง เงินกระทำให้คณะ
ดุษฎีภาษาญี่ มีนายนายกรผู้จัดกร
และนายกรผู้จัดกรรับบรรณาธิการ บัง
ขาดเขียนข่าวแต่โดยปริยายว่า นาย
กอนซึ่ง ส่งเป็นบรรณาธิการ หัว
ปากขอหนังสือพิมพ์การบวกร เพื่อ
ให้ข่าวนั้นเป็นข่าวสำคัญ มหาชน
ก็ได้แตกตื่นซื้อหนังสือพิมพ์ของเราเป็น
การเพิ่มพูนกำไร ใน การจำหน่ายยัง
ขึ้นทงนี้ย่อมเป็น การนำนักคิด นัก
คิดซึ่งที่ไม่มีความหนังสือพิมพ์ได้ ใน
โลกเรากระทำก็ คณะดุษฎีภาษาญี่
ย่อมรู้ดี ว่า นาย กอนซึ่ง ส่งเป็น
ใคร เพื่อบอกปรากฏว่า ในอันและเวลา
ที่เขียนข่าวนี้ ผู้ที่รู้จักนาย กอน
ดีก็อยู่ในที่นั้นด้วย จำนาย กอน

ข้าพเจ้า ข้าคน ตามหาจนพอให้แยกกัน
 รัชชารัตน์ ก็มี คณะหนึ่งสี่พันพย ๗๖๔
 แห่ง เพื่อของเราให้เต็มเสียครัดกับ
 สิบหมื่นเพื่อยัดบึงข้าวทุกวัดของบุคคล
 บ้างคนทดทานเป็นตัวอย่าง เรา—กรรม
 กร—รู้ลึกซึ้งจิตใจแทนประเทศสยามอื่น
 เป็นประเทศที่รักใคร่ของเรา—อย่างยิ่ง
 นี้แหละเหตุไรท่านเจ้าคุณธรรมศักดิ์ท่าน
 จึงว่าท่านยังเสียดใจเห็นนักหนังสือพิมพ์
 และกิจกรหนังสือพิมพ์ต่างๆ เกิดขึ้น
 ในประเทศสยาม เรากรรมกร—ขอ
 กวักไกววยโยธินแสนโยชน์และไม่ขอจับ
 มืออื่นเป็นอุปสรรคของพวกอุบาทว์เหล่า
 นี้เป็นอันขาด

เมื่อเห็นพระอภัยวิเชียรเหต
 หงส์เหินหางฝรั่งถึงฉิน ออกพบ
 พานริน ตั้งใจไปกินเข็棘ในธานี บอด
 พระร่วงกับพระรศทศมูข จะตัดจาก
 พยศามาทำขมัญ จะตัดและเมื่อย
 ยศหลายอัน ทศกรรฐ์นคด้วยช่วยทักกร
 ยังมีข้ายเมืองบักมันดอย เข้านัก

สักมธาม หม่อมฉิมตาม มั่นยังสะเดา
 เกือบตาย พระทรงพังคังเสนให้แดน
 แดน ดั่งเขาแหลมผองทอง หมอกลบด
 ไม่หาย ดั่งพระเพชรพวยอินราย
 ฤทธิให้แทนเทพซึ่งชาติดี ถิ่นบรรดา
 มีฤทธิแข็งธาแข็ง ฤทธิไปติดตามดง
 ความขมธาย ถิ่นไม่ตายฤจะถดถับ
 มาฉิมพลิน

การพนันบนเสาพิศ
 ได้รัถยานอน
 (ชอ)

วันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๖๒
 เจ้าความมา ยัง นายอหันทน์ บรรณาร
 การหนังสือพิมพ์กรรมกร

เนื่องจากหนังสือของข้าพเจ้าลงวันที่ ๒
 เดือนก่อนแจ้งมาโดยคำสั่งของทางอุปราช
 มณฑลอยุธยา ว่าได้สั่งให้เจ้าหน้าที่จัด
 การเรื่องที่มีผู้ส่งข่าวมาอ้างท่านว่า ที่
 ตำบลเจ้าเจ็ดข้าเสนอเข้ามาไว้โดยผู้เรียก
 รัชชกรฐ์ เนื่องจากท่านดนมมีข้อข้องการ
 พันธ์เจ้าหน้าที่ไม่เอาใจใส่ มี (ตรงเป็น

ตามเจ้าหน้าที่ผู้ถูกใช้สอน แต่ปรากฏว่า
 บรรณาร เราแจ้งติดต่อคน น.ก.ก.)
 ที่เป็นผู้ส่งข่าวร่วมคิดกับพวกอีกแต่กรรมกร
 ด้วยนั้นแล้ว เมื่อได้ความประการใดจะ
 แจ้งมาให้ท่านทราบนั้น
 บัดนี้ ท่านอุปราชสั่งให้ราชเจ้าแจ้งมา
 ให้ท่านทราบว่าได้ให้เจ้าหน้าที่ออกจัด
 การด้วยส่วนโดยทางลับได้บอกมา เมื่อ
 ระหว่างเดือนมิถุนายนกับเมษายน นาย
 ข้าเองเดนาก็ได้ทราบข่าวที่บ้านนายสน
 นายเฮ็ด ตำบลกลางดงของเจ้าเจ็ด แต่
 บ้านนายเขวด ตำบลท่ากุ่มตามบ้าน
 แถว ดักดอบเงินกรรมกร นายอักษ
 ได้พยายามออกไปจับถึง ๒ ครั้ง แต่จับ
 ไม่ได้ เพราะบ้านนายสน นายเฮ็ด
 กับบ้านนายเขวด คงอยู่แต่เจ้าเจ็ดแล้ว
 ดอนบ้าน เมื่อเจ้าพนักงานไปก็เห็นแต่
 ไร่อ้อย แนนายอักษก็ได้พยายามคอยจับกุม
 ทางใต้ให้กรรมกร ออกรุดออกตรวจคอย
 จับจับอยู่เสมอ ได้ความว่าต่อมาที่
 เดือนการพฤษภาคม ๒ แห่งแห่งแสงแดง แสง
 วันที่ ๑๒ มิถุนายน นายอักษก็ได้พา
 ยามไปจับจับการลักเงิน การพฤษภาคม
 ที่บ้านนายสน ตำบลเจ้าเจ็ด จับได้นาย

เงินกับพวก ๔ คนพร้อมทั้งของดง ได้
 ของได้ความจริง ได้ส่งตัวจำเลยแดง
 กอกลงเข้ามาจังหวัดพังงาแล้ว
 หวังความร้ายที่ว่า (ทรงเป็นนามเจ้า
 นำที่ผู้ถูกใช้สอน แต่ปรากฏว่า บรรณาร
 เราแจ้งติดต่อคน น.ก.ก.)
 เป็นผู้ส่งข่าวร่วมคิดกับพวกอดักเงินการ
 พันธ์นั้น ยังไม่ชัดข้อที่จะพิสูจน์ให้เห็น
 เป็นความจริง แต่มีนายสืบตรวจได้ไป
 ไร่พักชำระหนี้คน ๑ ซึ่งนายอักษส่ง
 ด้ยว่า จะมีการรู้เห็นเป็นใจกับพวกลัก
 เงินกรรมกรด้วย จึงได้ขออุปราชด้วย
 ไปเสียจากไร่พักชำระหนี้เงินคน ๑
 เดือนมาแต่

ส่วนไร่มีรายไม่ตกแต่เจ้าเจ็ด ก็มี
 อยู่บ้างเป็นคงสมรรถนะ มีได้เกิดสุข
 รัชชกรฐ์
 ท่านอุปราชได้กับชัยเจ้าเจ็ดให้คอย
 สอดคนสืบจับผู้ลักเงินกรรมกรในตำบล
 ที่ออกชื่อมา ซึ่งจะมีซึ่งกวดขันด้วย กับ
 ท่านขอแจ้งกล่าวตามขอมีแจ้งไปยังท่านอีกตรง
 ๓ ขอท่านได้รับคำสั่งแต่คงความหนัก
 รัชชกรฐ์

ฉานาจ มืด ฉันทะย อิม หน้า
ตำราญแดงพอดคักได้ ถูกษ
ยาม สังกัด กัด ลง มือ สวด

หนูชวาน — อ้อ! ตกคัก ก็ ลงมือ สวด ยัด

เถระประจุ ด้วยอ้อ ๆ เข้าใจละ

อุงส์ว — อีะ ไม่ใช่ นะ เจ้ามัน เดือด
ร้อน นึก

หนูชวาน — เปด่าหรงคกรับ แด้วมโหระ

คัพ มี อะไร บ้าง ละ ครับ ?

อุงส์ว — มี ตี เก ดกร อะไร คออะไร
ต่าง ๆ เด่น ถวาย จ้าว ตอน ที่
ตลุก ๆ เช่นตีเก เด่นเรื่อง อตุร
ยัทธิ ราก โสศ จับคอน อ้าย
ราก โสศแปลง คัด เป็น มนุษย
ชื่อว่า เจ้าบุญฤทชเข้าไปถวาย
คัก ท้าว อรรคครัน แด้วเจ้า
บุญฤทชกับผู้นคน ในเมืองเกือบ
หมด จนท้าวอุเมกน ยกของ
ทัพ มา ปราย

หนูชวาน — อีะ ตีถูก ดันนี้ ครับ และ ดกร

เด่น เรื่อง อะไร ละ ครับ

อุงส์ว — ดกรต้องเดิน ตามสมัย สมัย
นี้ เขา นิยม ดกร ร้อง และ เดิน
เป็นเรื่อง หรง ๆ สักหน่อยถึง

จระดี เจ้ามีเรื่องอะไร บ้างละ

หนูชวาน — เรื่อง หรง ๆ ก็ เรื่อง ราชปุติน
ชี่ ครับ

อุงส์ว — เชอ! ได้เหมือน คน จับ คอน
ราชปุติน ชับ เมีย

หนูชวาน — เคยดกรับ ดูเหมือนราชปุติน
ไม่มี เมีย มีไซ้ หรือ ครับ

อุงส์ว — อ้าวก็ เมีย ดับ ๆ ของ มัน ชิง
โงะ ละ จับคอนราชปุติน ออก
อุบาย ชับ เมีย ชิง มี ลูก น้อย
อพยพไปจากเมืองหลวง จน
ถึง ราชปุตินไซ้ เดห์กถ อุบาย
จู้ ส้มเค็ด พระนางเจ้าใน ห้อง
พระ บรรทม

หนูชวาน — เทม! ตีถูก จริง ยม จะช่วย
ฉาคัก ดักถง

อุงส์ว — เอาชี่ แต่ห้าม ไม่ให้ สุก กู
รับ ท่านของ เกาณะ ที่ว่า "นำ
เอ๋ย นำ ทิวเรือ กังคก ชัน วอ
ชอ ราชปุติน คือใคร"

หนูชวาน — อียากดิวชี่ ครับ ผม จะ จำ
ให้ เต็ดถกฉานัน อ้อ ยังงั้นผม
ต้อง ตาคุณดงที่ อ้อ กวาร์ ที่
พระ สิ้น คา และ สอดมนด คัก
นะกันไหนเนไปรดให้ ผมทรว
ดอง นำ ด้วย นะ ครับ